

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte: Timofti Vladimir

judcători: Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Boico Victor

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursurile ordinare, declarate de către procurorul în Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia și de către inculpatul Sajin Iurii, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Sajin Iuri XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.06.2017 – 26.02.2018;

Instanța de apel: 16.03.2018 – 29.03.2018;

Instanța de recurs: 21.06.2018 – 30.10.2018;

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Criuleni, sediul Central din data de 26 februarie 2018, Sajin Iuri a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2), lit. d), e), f) Cod Penal și în baza acestei norme, i s-a stabilit pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 8 ani, în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Sajin Iuri, la data de 11 februarie 2017, în jurul orelor 22:30, aflându-se în s. Hrușova, r. Criuleni, prin participare simplă cu o persoană nestabilă de organul de urmărire penală, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în domiciliul lui Postolachi Vasile, de unde au încercat să sustragă o mașină de spălat de model „Aurica”, iar în momentul în care au scos-o din domiciliu au fost depistați de ultimul, asupra căruia în scop de finisare a acțiunilor de sustragere, Sajin Iuri a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului și cu o furcă din metal l-a lovit în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.47D din 21 februarie 2017 leziuni corporale sub formă de excoriații pe cap, ce se califică ca vătămare neînsemnată, după ce au plecat fără a însuși mașina de spălat, cauzându-i astfel proprietarului o daună materială considerabilă în sumă de 1400 lei.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza prevederilor art. 188 alin.(2) lit. d), e) și f) Cod penal, *tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, săvârșit prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile*. Totodată prima instanță a exclus din volumul învinuirii semnul calificativ, prevăzut la art. 188 alin. (2) lit. b) Cod penl : "săvârșită de două sau mai multe persoane".

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Goncear Constantin în numele inculpatului Sajin Iuri, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sajin Iuri să fie achitat, invocând următoarele argumente:

- instanța de fond nu a luat în considerație declarațiile martorilor audiați, care au confirmat că la data de 11 februarie 2017, inculpatul era bolnav și nici nu a ieșit din casă, astfel instanța bazându-se doar pe declarațiile părții vătămate Postolachi Vasile și martorului Bășcănean Pavel, care sunt în etate și fiind timp de noapte, iar pătimitul a fost lovit în față, cu atât mai mult că pătimitul a relatat că inculpatul a fost anterior condamnat și are o reputație rea, astfel că acesta a depus mărturii doar în scop de răzbunare, deoarece anterior între ei a avut loc un conflict. La materialele cauzei nu este anexată o careva probă materială care ar confirma prezența lui Sajin Iuri în gospodăria lui Postolachi Vasile, deoarece la domiciliul inculpatului nu a fost efectuată nicio percheziție, astfel instanța de fond nu a stabilit adevărul pedepsind persoana care nu este vinovată de comiterea infracțiunii, fapt care denotă că sentința instanței de fond este bazată pe bănuieli, pe faptul că acesta a fost anterior condamnat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2018 a fost admis apelul declarat de avocatul Goncear Constantin în numele inculpatului Sajin Iuri, casată sentința integral, inclusiv din oficiu în conformitate cu prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Sajin Iuri a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani în penitenciar de tip semiînchis.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a reținut că, instanța de fond a stabilit incorect starea de fapt, constatând fapta comisă de către inculpatul, Sajin Iuri, ce nu corespunde nemijlocit împrejurărilor în care fapta infracțională a fost comisă, fără a se lua în considerație că prin ordonanța procurorului în Procuratura Criuleni, Cazacu Ruslan, din 11 mai 2017, s-a dispus disjungerea din materialele cauzei penale nr. 2017210087, în privința persoanei necunoscute, atribuindu-se cauzei penale disjuncte nr. 2017210321 (f. d. 85).

Astfel, în cazul dat, instanța de fond urma să rețină și să constate fapta infracțională comisă doar de către inculpatul Sajin Iuri, făcându-se mențiunea respectivă la etapa de constatare a faptei infracționale, astfel că constatarea faptei infracționale, urma să fie realizată prin indicarea nemijlocit a acțiunilor comise de către inculpat, cu specificarea faptului că în privința persoanei necunoscută, urmărirea penală a fost disjunctă într-un proces penal separat,

prin ordonanța procurorului în Procuratura Criuleni, Cazacu Ruslan, din 11 mai 2017.

Totodată, instanța de apel a reiterat că la examinarea cauzei penale în instanța de fond, instanța urma să verifice și să identifice corect fapta infracțională ca fiind comisă, constatând corect circumstanțele agravante ale faptei infracționale.

Concluziile primei instanțe cu privire la condamnarea inculpatului Sajin Iuri, în comiterea infracțiunii prevăzute art. 188 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, deși sunt parțial corecte, nu corespund acțiunilor nemijlocit probate și comise de către inculpat, în contextul în care instanța de fond a exclus calificativul „fapta comisă de către două persoane”, prevăzut de lit. b) alin. (2) art. 188 Cod penal din învinuire, însă a constatat fapta infracțională comisă de către două persoane, dar și a reținut în lipsă de probe calificativul „cauzare de daune în proporții considerabile” prevăzut de lit. f) alin. (2), art. 188 Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, Sajin Iuri, la data de 11 februarie 2017, în jurul orelor 22:30, aflându-se în s. Hrușova, r. Criuleni, împreună cu o altă persoană neidentificată de către organul de urmărire penală, în a cărei privință procesul penal a fost disjunctat într-o cauză penală separată, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au pătruns în domiciliul lui Postolachi Vasile, de unde au încercat să sustragă o mașină de spălat de model „Aurica”, iar în momentul în care au scos-o din domiciliu au fost depistați de ultimul, asupra căruia în scop de finisare a acțiunilor de sustragere, Sajin Iuri a aplicat lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, iar cu o furcă din metal l-a lovit în regiunea capului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.47D din 21 februarie 2017 leziuni corporale sub formă de excoriații pe cap, ce se califică ca vătămare neînsemnată, după ce au plecat fără a însuși mașina de spălat.

Astfel, instanța de apel a conchis, că prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Sajin Iuri a comis infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, individualizată prin „tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă”.

Instanța de apel a reținut că la caz, au fost identificate toate elementele constitutive ale acesteia, având în vedere nemijlocit probatoriul administrat la caz, care arată clar asupra circumstanțelor de fapt constatate și dovedite integral.

În sensul expus, instanța de apel a reținut că conform relatărilor părții vătămate Postolachi Vasile, acesta a menționat, că aflându-se în gospodăria sa, împreună cu Boșcănean Pavel, seara aproximativ la ora 23.00, a auzit gălăgie, iar atunci când a ieșit în verandă, l-a văzut pe inculpatul Sajin Iuri, care avea în mână o furcă cu care l-a lovit, după aceasta inculpatul l-a lovit cu mâinile și picioarele peste corp, totodată acesta a concretizat că împreună cu inculpatul, Sajin Iuri, mai era o persoană, pe care nu o cunoaște, iar această persoană nu a aplicat față de el lovituri, iar după aceasta ambii au fugit, totodată pătimitul a precizat că a văzut că mașina de spălat haine era scoasă din locul unde era depozitată.

Instanța de apel a reținut că declarațiile părții vătămate, Postolachi Vasile, sunt confirmate nemijlocit prin declarațiile martorului Boșcănean Pavel, care a menționat că aceasta se afla în casa părții vătămate, și auzind zgomote, afară a ieșit Postolachi Vasile, iar peste ceva timp a auzit că acesta cerea ajutor și ieșind afară l-a văzut pe inculpatul, Sajin Iuri, împreună cu o persoană necunoscută, ulterior, după ce au intrat în casă, pătimitul i-a spus că a fost bătut de către Sajin Iuri.

De asemenea instanța de apel a menționat, că martorul Călărași Zina a confirmat declarațiile părții vătămate Postolachi Vasile și ale martorului Boșcănean Pavel.

Tot aici, instanța de apel a reiterat și faptul că conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 13 februarie 2017, locul comiterii infracțiunii a constituit gospodăria lui Postolachi Vasile situată în s. Hrușova, r. Criuleni, prin care a fost ridicată o furcă din metal cu coadă din lemn.

La fel, conform ordonanței de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive din 05 mai 2017, mașină de spălat rufe de model „Aurica” a fost recunoscută drept corp delict, totodată fiind dispusă păstrarea acesteia la Postolachi Vasile.

De asemenea instanța de apel a reținut că conform raportului de expertiză judiciară nr. 47D din 21 februarie 2017, la examinarea medico-legală în baza documentelor medicale la Postolache Vasile, au fost depistate leziuni corporale sub formă de excoriație pe cap, care a fost produsă cu un corp contondent posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată. Posibilitatea formării acestor leziuni în rezultatul căderii de la înălțime proprie este mai puțin posibilă.

Astfel instanța de apel a concluzionat, că la capitolul încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Sajin Iuri, careva dubii sau neclarități lipsesc, cu atât mai mult că, de fapt, fiind cercetate în instanța de apel suplimentar probele acuzării, acestea au confirmat circumstanțele săvârșirii infracțiunii expuse de către pătimitul Postolachi Vasile.

Luând în considerație cele expuse supra, instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate alegațiile apărătorului Gonciar Constantin, precum că prima instanță nu a luat în considerație declarațiile martorilor audiați, care au confirmat că la data de 11 februarie 2017, inculpatul era bolnav și nici nu a ieșit din casă, or, deși martorul, Ciobanu Grigore, în ședința de judecată a primei instanțe ar fi susținut că inculpatul Sajin Iuri la data de 11 februarie 2017 era bolnav și nu se putea ridica din pat, careva acte confirmative, cum ar fi extrase medicale, certificate sau altele, ce ar atesta că acesta a suferit de o careva maladie și nu se putea mișca în această perioadă lipsesc, cu atât mai mult că martorul a comunicat că s-a aflat în gospodăria lui Sajin Iuri până la ora 19.00, deși fapta infracțională a fost comisă la data de 11 februarie 2017, ora 22.30, respectiv martorul nu a confirmat că anume în momentul când a fost comisă fapta infracțională, inculpatul Sajin Iuri s-a aflat la domiciliu.

Mai mult ca atât, relatările acestui martor în opinia instanței de apel creează mari dubii la capitolul credibilității, în contextul în care martorul, Ciobanu Grigore, este prietenul inculpatului Sajin Iuri, astfel fiind certă intenția

ultimului de a ameliora situația inculpatului, în vederea eschivării ultimului de la răspunderea penală, pentru fapta comisă cu vinovăție.

Instanța de apel a respins și alegația apărătorului precum că prima instanță și-a bazat concluziile doar pe declarațiile părții vătămate Postolachi Vasile și martorului Boșcănean Pavel, care sunt în etate și fiind timp de noapte, or, relatările pătimitului și ale martorului sunt consecvente și confirmative și cu atât mai mult, acestea coroborează cu celelalte probe administrate la caz, la fel atât pătimitul, cât și martorul de la etapa audierii în fața organului de urmărire penală au depus mărturii clare și consecvente.

Totodată instanța de apel a notat că deși apărarea pune la îndoială veridicitatea probelor acuzării, careva argumente clare și concludente întru combaterea acestora nu a prezentat, bazându-se doar pe relatările martorului Ciobanu Grigore, care a depus mărturii contradictorii în favoarea inculpatului, încercând astfel să inducă instanța de judecată în eroare.

Nu a fost reținut de către instanța de apel nici motivul, că pătimitul ar fi relatat că inculpatul a fost anterior condamnat, și are o reputație rea, astfel că acesta a depus mărturii doar în scop de răzbunare, deoarece anterior între ei a avut loc un conflict, or, însuși din relatările părții vătămate Postolachi Vasile, cât și ale inculpatului Sajin Iuri, reiese cert că conflicte între aceștia nu au existat anterior, totodată pătimitul Postolachi Vasile, a relatat că nu se află în relații ostile cu inculpatul.

Instanța de apel a respins și afirmația apărătorului, precum că la materialele cauzei nu este anexată vreo probă materială, care ar confirma prezența lui Sajin Iuri în gospodăria lui Postolachi Vasile, deoarece la domiciliul inculpatului nu a fost efectuată nici o percheziție.

În acest sens instanța de apel a menționat că în calitate de probe care confirmă faptul, că inculpatul Sajin Iuri a fost în gospodăria părții vătămate, de unde a încercat să sustragă mașina de spălat, însă fiind depistat de către pătimit, inculpatul Sajin Iuri, continuându-și acțiunile de sustragere a bunului, i-a aplicat pătimitului mai multe lovituri peste diferite regiuni ale corpului, inclusiv și cu o furcă din fier peste cap, servesc declarațiile părții vătămate, precum și a martorilor Boșcănean Pavel și Călărași Zina, dar și procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13 februarie 2017. Astfel, din materialele cauzei penale nu s-a identificat necesitatea de a efectua măsura procesuală – percheziția.

A mai notat instanța de apel că, conform ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriu Sajin Iuri a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, „tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, comisă de către două persoane, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și cu cauzare de daune în proporții considerabile”.

La acest capitol, instanța de apel a notat că calificativul „cu cauzare de daune în proporții considerabile” prevăzut de lit. f) alin. (2) art. 188 Cod penal, urmează a fi exclus, dat fiind faptul că nu și-a găsit confirmare pe parcursul procesului judiciar, or, în temeiul art. 126 alin. (2) Cod penal caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în

considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, conform declarațiilor părții vătămate Postolachi Vasile, mașina de modelul „Aurica” costă 1400 lei și aceasta a fost găsită tot în ogradă, fiind ridicată de către inculpat de la locul de unde era depozitată. Conform ordonanței de recunoaștere și anexare a corpurilor delictate din 05 mai 2017, mașină de spălat de model „Aurica” a fost recunoscută drept corp delict, totodată fiind dispusă păstrarea acesteia la Postolachi Vasile (f. d. 52) și transmisă spre păstrare pătimitului Postolachi Vasile, fiind obligat să nu efectueze careva schimbări în construcția acesteia (f. d. 53).

Instanța de apel a indicat, că s-a constatat cu certitudine că prin infracțiunea comisă de către inculpatul Sajin Iuri nu a fost cauzat prejudiciu material, deoarece obiectul care s-a încercat a fi sustras de către inculpat și persoana neidentificată a rămas în continuare în posesia, folosința și proprietatea pătimitului Postolachi Vasile, fapt care denotă lipsa prejudiciului material în proporții considerabile așa cum se indică în actul de acuzare.

Instanța de apel a mai notat că, deși probele administrate la caz, au demonstrat comiterea infracțiunii de tâlhărie de către inculpatul, Sajin Iuri, împreună cu o altă persoană, în a cărei privință urmărirea penală a fost disjunctă într-un proces penal separat, în contextul examinării cauzei la cererea de apel depusă de către inculpat, acest calificativ nu va fi reținut, or, conform prevederilor art. 410 alin. (1) Cod de procedură penală, „instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel”.

Astfel, instanța de fond urmare a examinării cauzei, a constatat ca fiind nedovedită agravanta „fapta săvârșită de către două persoane, prevăzută de lit. b) al alin. (2) art. 188 Cod penal”, concluzie care însă este eronată și contrazisă de relatările părții vătămate, cât și de probele administrate la caz, dar și însuși de faptul că prin ordonanța procurorului în Procuratura Criuleni, Cazacu Ruslan din 11 mai 2017, s-a dispus disjungerea din materialele cauzei penale nr. 2017210087, în privința persoanei necunoscute, atribuindu-se cauzei penale disjuncte nr. 2017210321 (f.d.85).

Reieșind din aceste aspecte, instanța de apel a exclus semnul calificativ prevăzut de lit. f) alin. (2) art. 188 Cod penal, încadrând acțiunile inculpatului Sajin Iuri în baza prevederilor art. 188 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, *„tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă”*.

Cu referire la pedeapsa penală ce a fost aplicată inculpatului Sajin Iuri, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, prin prisma prevederilor art. 7, art. 61 și art. 75 Cod penal și la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestora, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei

care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestora, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Totodată, instanța de apel a menționat că, cheltuielile pentru efectuarea expertizei judiciare pe cauza penală, nu pot fi dispuse spre încasare din contul lui Sajin Iuri, de vreme ce norma de drept prevede clar și explicit că acestea se compensează din contul mijloacelor bugetului de stat.

Instanța de apel a reținut că cheltuielile suportate de către organul de urmărire penală în cazul nemijlocit, nu sunt unele de natura de a impune cheltuieli neprogramate și neincluse în cheltuielile evidente și suportate anume de către stat, motiv pentru care cerințele procurorului la acest capitol sunt pasibile respingerii.

6. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul și inculpatul Sajin Iuri.

6.1. La 25 mai 2018, în termen, declarând recurs ordinar procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- instanța de apel eronat a exclus din învinuire calificativul "cu cauzarea de daune în proporții considerabile", prevăzute de lit. f) al alin. (2) art. 188 Cod penal;

- determinarea valorii prejudiciului cu calificativul "considerabil" îi aparține părții vătămate, care după convingerea sa lăuntrică, ținând cont de circumstanțele cărora aceasta le dă apreciere în mod conștient, este în drept să determine valoarea prejudiciului ce i s-a cauzat. Astfel, prejudiciul material cauzat a fost apreciat la suma de 1400 lei, cum a fost estimat, și partea vătămată prejudiciul cauzat l-a determinat ca considerabil, fapt care a dus la încadrarea juridică întemeiată a acțiunilor inculpatului de către urmărirea penală și instanța de fond în baza art. 188 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal;

- chiar dacă aprecierea subiectivă de către victimă este importantă la stabilirea caracterului considerabil al daunei cauzate, aceasta nu trebuie să influențeze asupra regulii că prin sustragere poate fi cauzat doar prejudiciu patrimonial efectiv. De aceea, nu trebuie confundat modul de determinare a prejudiciului patrimonial cu caracterul acestui prejudiciu (p. 28 hotărârea Plenului CSJ cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor nr. 23 din 28.06.2004).

6.2. La 25 septembrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, declarând recurs ordinar inculpatul Sajin Iuri, solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

În motivarea recursului, neinvocând nici un temei de drept prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- nu a comis infracțiunea ce i se incriminează, deoarece era bolnav și nu a ieșit din casă în acea zi;

- Instanțele de judecată au luat în considerație doar declarațiile părții vătămate, care nu sunt veridice, ignorând declarațiile pe care le-a dat el.

7. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, recursul ordinar declarat de către inculpat urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursul ordinar declarate de către procuror urmează a fi admis din următoarele considerente.

Cu privire la recursul ordinar declarat de către inculpatul Sajin Iuri.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal lărgit reține că, cu toate că inculpatului nu a invocat nici un temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, reieșind din textul recursului, acesta poate fi încadrat ca referire la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Astfel, Colegiul penal lărgit menționează că, argumentul inculpatului, precum că nu a săvârșit infracțiunea ce i se incriminează, este unul declarativ, acest motiv a constituit obiect de examinare în prima instanță și în instanța de apel și asupra căruia s-au formulat și s-au punctat minuțios și corect răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal lărgit le însușește și reiterarea cărora nu o consideră necesară, fapt ce este conform practicii CEDO (hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010).

Totodată, Colegiul penal lărgit constată că sunt neîntemeiate argumentele recurentului privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii imputate, deoarece criticile expuse în recurs sunt axate pe faptul, că probele administrate de prima instanță și verificate de instanța de apel au fost apreciate greșit, însă, potrivit practicii judiciare constante reaprecierea probelor nu constituie temei de casare.

Cu privire la recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată și să mențină hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că

hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În sensul prevederilor din art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi – evazivi, reprezintă motiv de casare.

Recurentul invocă în recursul declarat temeuri de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeuri: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar.*

Astfel, verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit reține că temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și-au găsit confirmarea în cauza dată.

Colegiul penal lărgit notează că din analiza materialelor cauzei, rezultă cert că prima instanță a apreciat obiectiv prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, cumulul de probe administrat la urmărirea penală și examinate în ședința de judecată a primei instanțe, descrise în sentință, corect a adoptat soluția de condamnare a lui Sajin Iuri, în baza art. 188 alin. (2) lit. d), e) și f) Cod penal, după indicii calificativi ai tâlhăriei, *adică a atacului săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

În acest sens, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel greșit a casat sentința și l-a recunoscut vinovat pe Sajin Iuri, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. d), e) Cod penal, eronat excluzând calificativul „cu cauzare de daune în proporții considerabile”, prevăzut de lit. f) al alin. (2) art. 188 Cod penal.

Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel și-a motivat soluția sub aspectul că, prejudiciul material urmare a infracțiunii comise de către inculpat, nu a fost cauzat, în contextul în care obiectul doar s-a încercat a fi sustras de către inculpat, însă a rămas în continuare în posesia, folosința și proprietatea pătimitului Postolachi Vasile, fapt care denotă, în opinia instanței de apel, lipsa prejudiciului material în proporții considerabile.

În opinia Colegiul penal lărgit această soluție a instanței de apel este una eronată și lipsită de careva logică juridică, or, instanța, constatând că inculpatul

a realizat latura obiectivă a infracțiunii și indicând că componenta infracțiunii comise este una formală, adică urmarea prejudiciabilă în acest caz nu este un semn obligatoriu al laturii obiective, conchide, că în urma infracțiunii nu s-ar fi cauzat un prejudiciu material, de aceea nu s-a constatat existența semnului calificativ "cu cauzare de daune în proporții considerabile", prevăzut de lit. f) alin. (2) art. 188 Cod penal.

Colegiul penal lărgit menționează, că aceste concluzii ale instanței de apel nu rezistă criticii, deoarece instanța și-a motivat soluția în mod contradictoriu, dat fiind faptul că la caz infracțiunea a fost finalizată la momentul atacului, care a fost declanșat în scopul sustragerii bunului, și anume a mașinii de spălat cu valoarea de 1400 lei, *astfel că intenția făptuitorului a cuprins sustragerea anume a acestui bun*, fapt ce a fost stabilit cu certitudine la examinarea cauzei, iar valoarea acestui obiect și constituie mărimea prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar *faptul că inculpatul nu și-a atins scopul nu are careva importanță pentru încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului.*

Colegiul penal lărgit atrage atenția asupra faptului, că prezența în acțiunile inculpatului a semnului calificativ "cu cauzare de daune în proporții considerabile", prevăzut de lit. f) alin. (2) art. 188 Cod penal nu are legătură cu cauzarea însăși a prejudiciului material, ci ține de faptul care este valoarea și importanța acestuia pentru partea vătămată, *indiferent de faptul, dacă bunul a fost sustras sau nu în urma infracțiunii de tâlhărie.*

Astfel, Colegiul penal consideră că sunt corecte și întemeiate concluziile primei instanțe, care a stabilit prezența în acțiunile inculpatului a semnului calificativ indicat supra, deoarece în temeiul art. 126 alin. (2) Cod penal caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Partea vătămată, fiind de vârstă înaintată, născut în 1948, pe parcursul întregului proces penal a declarat că prejudiciul material este pentru el considerabil, deoarece starea materială este precară, fapt ce este evident din procesul verbal de cercetare la fața locului și tabelul fotografic anexat la acesta.

Mai mult, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel, excluzând semnul calificativ "cu cauzare de daune în proporții considerabile", nu și-a motivat decizia sub aspectele prevăzute de art. 126 Cod penal, limitându-se la o interpretare juridică eronată a acestui semn calificativ.

În aceste condiții, Colegiul penal lărgit constată existența erorii de drept, invocate de către procuror și prevăzute la art. 427 alin. (1) p. 6) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel, *când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, deoarece instanța de apel a admis în textul hotărârii sale o motivare eronată a prevederilor legale coraportate la cauza examinată, astfel impunându-se menținerea sentinței pronunțate în speță, apelul fiind greșit admis de către instanța de apel.

În consecință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat de către procuror, urmează a fi admis cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2018, fiind confirmată prezența erorilor de drept, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cu menținerea sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul central din 26 februarie 2018.

8. În conformitate cu art. 434, art. 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către inculpatul Sajin Iurii.

Se admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Andronic Natalia, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2018 cu menținerea sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 26 februarie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Sajin Iurii XXXXX**.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **29 noiembrie 2018**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor